

ξον, τὸ τομάρι, ἢ δρύγι μνόγρο τακβύλ, κόιτο
не терпъ ни наимало злагласіе; непроиз-
водисе прбчес никое злагласіе отъ тіл та та
ни то въ Греческіатъ ни то въ Болгарскіатъ,
зашто не є поскоприинесено ни то въ ёденыатъ
ни то въ дрѹгіатъ но отъ самото начало на-
изыкатъ тако є останало. І напаче некон
говоратъ, защо отъ двѣ подобни слогове що
стоятъ непосредствено ёдінъ по дрѹги, про-
изводисе особына сладость въ слышаніе то и
произношеніе то, като що сѧ ёдудюши те Грэ-
чески рѣчи, алалазо, вървадо, вървадо,
хапа, хвітци, лвльди, момо, мімісіс,
мтвртви, патауало, петаихтаи, лелен-
таи, кененвтаи, и проч. —

(5) Токъ сокращеніе отъ єе, на є, въ гла-
голи те имена, като отъ юденъ юденъ, и-
грание и грани, стоаніе стоанъ, и проч. Защо
є оупотребително быво и въ дреини те Бол-
гари, каквото и въ сегашното време въ Бол-
гариата, нѣма никое сомнѣніе въ токъ. И за-
оубреніе да приведемъ неколко примѣри отъ
Іоанна Ексарха Болгарскаго. На страница 19.
рѣдъ 27. тако пишетъ, сказанье яко есть
богъ, и проч. вмѣсто сказаніе. И въ 28 рѣдъ,
указанье яко единъ есть богъ, и проч. вм.
оуказаніе. И на страница 26. рѣдъ 25. видѣніе,